

Kamniški občan

● Pogovor z Ivanom Justinekom, predsednikom občinske skupščine

Od dela delegacij je odvisno delo v skupščini

»Pripravljenost ljudi, da se v večji meri vključijo v delegatske odnose, je spodbudna. Toliko pomembnejša je, če jo primerjamo s tisto ob izteku preteklega mandata, ko so nekatere delegacije skoraj prenehale z aktivnostjo. Novoizvoljene delegacije res želijo, da bi delo dobro steklo, od tega pa je seveda odvisno tudi delo skupščinskih odborov,« je povedal v pogovoru novi predsednik občinske skupščine, magister Ivan Justinek ter dodal, da v zborih skupščine ne bi smeli doseči le večje številčne udeležbe, ampak predvsem novo vsebinsko kvaliteto.

»Želimo si, da bi bilo v skupščinskih zborih več kritičnosti do predlaganih rešitev in več iskanja novih rešitev, da torej ne bi bilo

več formalnega potrjevanja predlaganih rešitev. Pri tem bo seveda treba v marsikaterem delegatskem okolju spremeniti dosednji način dela. Vse prevečkrat se je namreč dogajalo, da so delegati iz svojega okolja prenesli dokončno odločitev in v takem primeru usklajevanje ni bilo mogoče. Zato bi v delegacije moralo prodrati spoznanje, da morajo delegata oborožiti le s temeljnimi smernicami, z okvirnim stališčem, ki pa še vedno dopušča delegatu možnost, da se odloči za širše, argumentirane interese.

Dve stvari bi treba spremeniti oziroma izboljšati, da bi to dosegli, meni novi predsednik; najprej organiziranost in nato obveščenost.

»Znano je, da so delegacije

ponekod same sebi zadostne ali pa jih drugi osamijo in tako ne predstavljajo delegacije, ampak nekakšno kolektivno odborništv. Če namreč delegacija v združenem delu ni povezana z družbenopolitičnimi organizacijami, z delegatsko osnovo, s samoupravnimi organi in poslovnimi delavci, potem je odtujena od argumentov za svoje delo. Seveda je krivda obojestranska. Kolektivno delo ne bi smelo zaživetiti in živeti le znotraj delovne organizacije, ampak mora prodrati tudi navzven, v vsa delegatska okolja. Če temu ni tako, potem delegacije jemljejo pravico delavcu, da odloča v skladu s sprejetimi ustavnimi in zakonskimi akti. Nič drugače ni v krajevnih skupnostih, kjer bo prav tako treba povezati delegacije in vse samoupravne in politične institucije.

Da bi stvari spremenili, pravi Ivan Justinek, smo se že dogovorili, da bodo člani predsedstva občinske skupščine hodili na sestanke delegacij in pri tem tudi iskali pobude za svoje delo. Dolej so bile namreč pobude zapostavljene, v delegacijah so čakali, da so prišle od drugod, niso pa prislunili željam in hotenjem ljudi in pobudam za reševanje posameznih stvari.

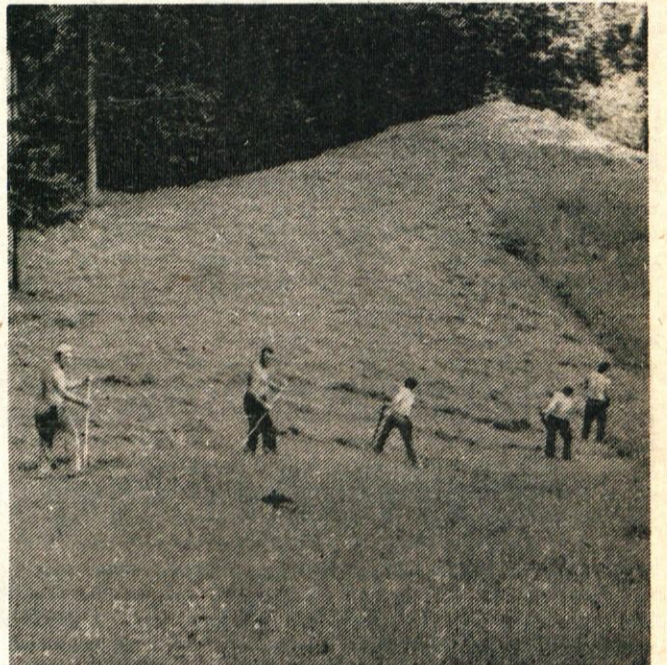
»Druga oblika bodo redni sestanki z vodji delegacij, da tudi ti ne bodo osamljeni, ampak bodo čutili našo pripravljenost za pomoč. Želimo pa spremeniti tudi obveščanje; gradiva naj bi bila taka, kakršna so potrebna za delegatsko odločanje, ne pa za strokovne analize. Poleg tega bomo skušali uveljaviti tudi način, da se bodo ob pomembnejših gradivih sestankov delegacij udeleževali tudi predlagatelji gradiva, pa tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij.

Prvi sestanki, ki so bili pred bližnjim zasedanjem zborov skupščine, so bili zelo dobri. Dobra je bila tudi udeležba, zlasti v krajevnih skupnostih, medtem ko je bilo pri sestankih v delovnih organizacijah še vedno čutili premajhno odgovornost delegatov in se sestankov niso udeležili polnoštevilno.

»Vztrajni bomo, sestanke bo-

mo ponovno sklicali. Prav tako bomo po sejah zborov skupščine ugotavljali vzroke, zakaj posamezni delegati niso prišli na seje. Odločili smo se tudi, da bodo poslej zasedanja zborov ločena, saj bo tako več možnosti za razpravo, seje pa bodo krajše, kot so bile doslej. Trdni smo tudi v odločitvi, da na zasedanjih delegatom ne bomo več dajali gradiva na mizo. Če pa bo do tega izjemoma le prišlo, bomo tako odločitev vedno podprli z argumenti in delegatom ponudili, da se izjasnijo, ali lahko o stvari odločajo ali pa se hočejo o stvari najprej dogovoriti v svoji delegatski osnovi.

JANA TAŠKAR

Kmetijstvo tudi v naši občini postaja vse pomembnejši del gospodarjenja, s skupnimi prizadevanji pa naj bi njegovo mesto v prihodnje še okrepili in dosegli, da bo svoje polno življenje dobilo tudi visokogorsko kmetovanje.

Po skrivnih poteh do cilja

Tudi letos je iz petih slovenskih krajev krenila na pot po vsej Sloveniji Kurirčkova torba. Pionirji so jo ponesli po skrivnih poteh, po katerih so nekoč stopali partizanski kurirji, najmlajši borci narodnoosvobodilnega boja in socialistične revolucije in prenašali pomembna sporočila za borce v četah, brigadah, odredih...

V našo občino je kurirčkova torbica prispela z Gorenjske v četrtek, 6. maja, ko so jo pionirji iz osnovne šole Moste pri spomeniku v Kuharjevem borštu prevzeli od svojih vrstnikov iz osnovne šole Vodice. Več kot teden dni so si nato pionirji predajali zaupno pošto iz rok v roke, na vsaki šoli so jo prisrčno sprejeli in pripravili krajši kulturni program.

O srednja proslava ob sprejemu kurirčkove torbice je bila v Kamniku v sredo, 12. maja popoldne pri Beštrovi hiši. V kul-

turnem programu so sodelovali godba na pihala, pevski zbor osnovne šole Toma Brejca, harmonikarski ansambel glasbene šole in pevski zbor osnovne šole Frana Albrehta. Mladim je govoril tovariš Gregorc, predstavnik občinskega odbora ZZB NOV. Ob zaključku proslave so pionirji osnovne šole Frana Albrehta predali kurirčkovo torbico svojim vrstnikom iz šole Duplica, ti pa so jo naslednji dan oddali mladim iz domačjske občine, pionirjem osnovne šole Olge Avbelj iz Homca.

Kljub dežju, ki je prve dni spremljal kurirčkovo pošto, je prireditve lepo uspela. Škoda le, da je bila osrednja prireditev slabo obiskana, saj so se je udeležili le pionirji in predstavniki osnovnih šol (pa še to ne vseh), predstavniki ZZB NOV občine Kamnik in člani predsedstva OZPM Kamnik.

OZPM Kamnik

Teden solidarnosti

V vsej Sloveniji bomo tudi letos ob tednu solidarnosti, od 1. do 7. junija, izpeljali več akcij, ki bodo samo še potrdile in obogatile že uveljavljeno solidarnost do tistih, ki jih je prizadela nesreča.

Tudi letos bo 3. junija od 17. do 19. ure pod okriljem rdečega križa v vseh krajevnih skupnostih akcija biranja oblačil, obutve, posteljnine in pohištva, blaga, ki ga hranijo v posebnih prostorih in s katerim pomagajo prizadetim ob nesrečah ali tudi drugače ogroženim ljudem.

Posebne pozornosti bo deležen 4. junij, dan krzodajalcev. Julija bomo, kot že v preteklih letih, delovni ljudje namenili enodnevnemu osebnemu dohodeku za solidarnostne namene.

Teden solidarnosti naj bi bil tudi priložnost, da v občini ocenimo, koliko smo doslej storili za preventivno preprečevanje nesreč, kako ukrepamo, če do nesreče pride, ter si hkrati zastavili načrte, po katerih bi še okrepili našo pripravljenost, da pomagamo, kjer in ko je potrebno.

Kako smo gospodarili v prvem četrletju

Preskrbljenost s surovinami in reprodukcijskim materialom v industriji naše občine še vedno ni dobra; kritična je v Titanu, denarijska pa v Stolu, Svilanitu, Mekanju in Kemijski industriji

Okvirno podobo o uspešnosti gospodarjenja v prvem četrletju letošnjega leta pa nam daje primerjava z gospodarskimi rezultati v enakem obdobju preteklega leta.

Fizični obseg proizvodnje se je za 1,2 odstotka več zaposlenimi povečal za 5,5 odstotka. Izvoz se je povečal za 56,9 odstotka oziroma 2,5 odstotka v dolarski vrednosti. Med najuspešnejšimi izvozniki so bili v prvem trimesečju Stol, Titan, Svilanit in Utok. Uvoz je bil v prvih treh mesecih leta za četrtno manjši od načrtovanega, uvoz investicijske opreme pa je dosegel le 43,9 odstotka uvoza iz primerjalnega obdobja.

Celotni prihodek se je v pri-

merjalnem obdobju povečal za 38,1 odstotka, v trgovini in prometu se je povečal za 33,5, v družbenem gostinstvu pa za 47,4 odstotka. Porabljen sredstva so večja za 43,8 odstotka, dohodek pa se je povečal za 26,6 odstotka. Na nizko rast dohodka v gospodarstvu občine je vplivalo tako veliko povečanje porabljenih sredstev, kot znatno povečanje amortizacije na osnovi novega zakona, saj je kar za 108,1 odstotka večja kot v prvem četrletju preteklega leta. Iz čistega dohodka je bilo za poslovne sklade namenjenega 12,6 odstotka več denarja, za osebne dohodke pa 32,5 odstotka več kot v primerjalnem obdobju.

Z izgubo sta prvo trimesečje zaključila Titanov tozd Livarna z 8,4 milijona dinarjev, predvsem zaradi velikih razlik med cenami izdelkov in surovin, ter Komunalno podjetje s 3,5 milijona din izgube, ki pa je sezonskega značaja.

XIV. ZBOR GORENJSKIH AKTIVISTOV IN BORCEV

V nedeljo, 6. junija 1982, bo na Ravnah na Mežakliji nad Jesenicami XIV. Zbor gorenjskih aktivistov in borcev, katerega organizator je letos občina Jesenice. Uvodni del srečanja, na katerem bo slavnostni govornik tovariš Bogdan Osolnik, se bo pričel ob 11. uri.

Za prijetno razpoloženje na tovariškem srečanju, ki bo sledilo, bo poskrbel Gorenjski kvintet.

Iz Kamnika bo organiziran prevoz, in sicer bo odpeljal avtobus ob 8. uri s Trga prijateljstva, za hotelom Malograjski dvor.

Vabimo borce, aktiviste, vse delovne ljudi in občane, da se udeležijo XIV. Zbora gorenjskih aktivistov.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL

Menda je nekoč egiptovski voditelj Gamal Naser dejal, da je mogoče arabsko mentaliteto označiti na dva načina: kadar govoriš na ljudskem zborovanju, potem so besede goreče in vihrave, kadar nastopaš v parlamentu, naj bo do umirjene in trezne. Gotovo je veliko resnice v teh besedah, kajti dvojnost v ravnanju arabskih držav je skorajda ena izmed bistvenih ali celo temeljnih karakteristik. Prav zato se zdi, da je ta razkorak med besedami in dejanji tisti bistveni element, ki arabskim državam preprečuje, da bi tako v svetu kot tudi na svojem območju postale resnično upoštevanja vredni dejavniki.

Nafta je eden izmed najočitnejših primerov za takšno razmišljanje. Z energetske krize, ki je bila samo delno posledica večje enotnosti arabskih držav, je ves svet

vendarle nekoliko pozorneje prislunil arabskim zahtevam. OPEC, organizacija držav proizvajalk nafte, je bila ena izmed tistih prelomnic v arabski zgodovini, ki je pokazala, da lahko enotne arab-

Arabska »enotnost« kot neenotnost

ske države vendarle postanejo odločujoč dejavnik v mednarodnem dogajanju. Toda simptomatično je, da OPEC skorajda nikoli v zgodovini svojega obstoja ni uspela uskladiti svoja stališča, kar se je še najbolj nazorno pokazalo ob podražitvah nafte. Med-

tem ko je bila Saudova Arabija tista, ki je bila vedna »nazadnjaško« usmerjena, so druge, denimo Alžirija ali Libija, vedno vztrajale pri najbolj radikalnih ukrepih. Tako se je velikokrat zgodilo, da je

bila nafta kot najmočnejše arabsko orožje prej element neenotnosti kot enotnosti. Podobno različen je, tudi odnos arabskih držav do njihovega največjega sovražnika - Izraela. Stvari so se še dodatno zapletle zaradi iraško-iranske vojne, medtem

ko so campdavidski sporazumi med Egiptom in Izraelom povzročili globok razkol med Egiptom in drugimi arabskimi državami. Vsa ta neenotnost pa gre seveda še najbolj na roke vsem arabskim nasprotnikom, še posebej pa, denimo, Izraelu, ki to spretno izkorišča in si nabira podporo svetovnega javnega mnenja. Lahko bi torej rekli, da so Naserjeve besede aktualne še danes, čeprav je treba ob tem tudi vedeti, da je tem državam v svoji državi ureditvi, ideološki orientaciji in še po marsičem. A povsem jasno je nekaj: dokler bodo arabske države bolj upoštevale lastne kakor pa skupne interese, bodo še vedno dejavniki, ki ni vredni resnega spoštovanja. J. KOVAČIČ

